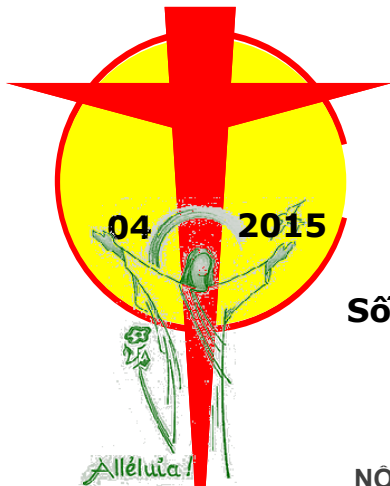

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 199

Lá thư Phong Trào

Xin Chúa thương xót chúng con

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Sứ điệp ơn gọi (ĐTC Phanxicô) 2
- Niềm vui hiến tế (Lm Mai Đức Vinh) 4
- Hai biến cố (Anna Nguyệt) 6
- Bước chân con (Trần Nguyên Bình) 6
- Chuyển đi công tác ... (Huỳnh Chấn Thịnh) 8
- Trường Huấn Luyện (Anna Ph.) 9
- Hãy theo Thầy (Dom. Trần Quốc Doanh) 10
- Dấu ấn của Thầy (Trần Nguyên Bình) 11
- Mừng sinh nhật Đức Ông (Lê Xuân) 11
- Người cha già kính yêu (Maria Xuân Bích) 12

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện :

Chúa nhật 10/05/2015 : 14g30—17g00

Ultreya :

Chúa nhật 31/05/2015 : 14g30—17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>

<http://cursillovnau.free.fr>

eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701

Fax. +33 (0) 156 802 268

<http://www.giaoxuvnparis.org>

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Đức Kitô đã sống lại Alleluia ! Người đã từ thực sự chết trên cây Thánh Giá để chuộc tội cho nhân loại, cho chúng ta, và đã thực sự "trỗi dậy" ! Đúng, Người đã phục sinh, đã chiến thắng sự chết. Biến cố này không phải là một huyền thoại mà là một biến cố lịch sử, được bốn Thánh Sử Gia ghi chép với những nhân chứng sống là các Tông Đồ, các môn đệ nam nữ... Đây không phải là chuyện hiện hồn. Mà Đức Giêsu Kitô đã hiện ra với thân xác của Người, có thể đụng chạm đến như Thánh Tôma đã làm (x. Ga 20, 19-31); Người đã cùng ăn với các môn đệ trên đường Emmau (x. Lc 24, 13-34), hay đã ăn miếng cá trước các Tông Đồ (x. Lc 24, 41-42). Sự Phục Sinh của Chúa Giêsu là một trong những tín điều cốt yếu nhất của Kitô giáo. Thánh Phaolô trong thư thứ nhất gửi tín hữu Côrintô đã khẳng định : "Nếu Đức Kitô đã không trỗi dậy, thì lòng tin của anh em thật hão huyền" (1Cr 15, 17). Là Cursillistas, chúng ta xác tín Đức Kitô đã thực sự phục sinh từ cõi chết, và có nhiệm vụ "loan truyền việc Chúa chịu chết và tuyên xưng việc Chúa sống lại" đến tận cùng trái đất. Đó là điều chúng ta đã học trong Khóa Ba Ngày 'Phúc Âm Hóa môi trường'.

Ở thời đại chúng ta, làn sóng duy vật chất, và vô thần hiện thân dưới nhiều phong trào hay nguyên tắc như tách rời Nhà Nước và Giáo Hội, thế tục hóa, văn minh khoa học, chống mê tín, tự do tư tưởng, vv... đang ngày càng giải trừ Kitô giáo trong xã hội Tây Phương. Vì thế, nhiều người ở sát bên cạnh chúng ta, cũng mang tên các vị thánh như chúng ta, nhưng thực chất đã mất đi đức tin của họ. Họ cần được "tái loan truyền Tin Mừng" của Đức Kitô. Giáo Hội đã đặt thành nhiệm vụ quan trọng trong chương trình Tân Phúc Âm Hóa mà chúng ta đã được học tập qua sứ điệp Evangelii Gaudium của Đức Giáo Hoàng Phanxicô. Để truyền bá Phúc Âm, chúng ta phải thấm nhuần Phúc Âm và muốn thấm nhuần Phúc Âm, chúng ta cần phải sống tinh thần Phúc Âm hàng ngày. Dĩ nhiên là truyền bá Phúc Âm cần đến lời nói; nhưng Đức Thánh Cha khuyên ta đừng nên dùng "khẩu hiệu", "công thức có sẵn hay cứng nhắc", mà hãy lấy lối sống theo tinh thần Phúc Âm để chinh phục họ về cho Chúa.

Tháng Tư này đánh dấu 40 năm đổi đời trên đất nước Việt Nam chúng ta. Bốn mươi năm dài, Giáo Hội Việt Nam đã trải qua nhiều khó khăn, gian khổ. Nhưng Tăng Đá Phêrô nơi quê nhà vẫn còn vững vàng. Chúng ta hãy cùng nhau cảm tạ ơn Thầy Chí Thánh và dâng lời cầu nguyện cho Giáo Hội Việt Nam, được bình yên và hoàn thành sứ mạng loan truyền Phúc Âm đến cho đồng bào ruột thịt của chúng ta. Bốn mươi năm qua, người trước, người sau; cách này, cách khác..., đại đa số chúng ta đã chọn kiếp sống lưu vong, xa cách quê hương đất nước. Chúng ta cũng đã phải trải qua biết bao gian khổ, nơi đất lạ : lạ tiếng nói, lạ phong thổ, lạ nếp sống..., nhưng chúng ta cũng đã trụ lại vững vàng. Thế hệ thứ hai, thứ ba đã thành công trong học vấn và đã có được những địa vị trong đủ các ngành nghề ; khoa học, giáo dục, chính trị, quân sự, kinh tế, tài chánh, xã hội vv... Chúng ta cùng dâng lời cảm tạ ơn Chúa.

Điều khiển chúng ta vui mừng, trong Mùa Phục Sinh, trong lúc hoa xuân muôn màu đang đua nở, là lễ mừng thượng thọ 80 tuổi và kim khánh 50 năm linh mục của Đức Ông Giuse Mai Đức Vinh, Giám Đốc Giáo Xứ Việt Nam Paris và Linh Hưởng Giáo Phận của Phong Trào Cursillo Âu Châu và Pháp. Thật cảm động và sốt sắng khi thấy hàng ngàn giáo dân đã quy tụ về giáo xứ hôm Chúa nhật 12/4/2015 dự Lễ Đồng Tế Tạ Ơn này. Xin Thầy Chí Thánh và Đức Maria gìn giữ Cha được nhiều sức khỏe, đầy ơn phúc để tiếp tục dẫn dắt giáo xứ và Phong Trào trong nhiều năm nữa.

Văn Phòng Điều Hành

Sứ điệp ĐTC Phanxicô nhân Ngày Thế giới cầu cho ơn gọi

Trích từ trang internet của Đài phát thanh Vatican

VATICAN. Chúa nhật thứ tư Phục Sinh 26-4-2015, Chúa nhật Chúa Chiên Lành, cũng là Ngày Thế Giới cầu cho ơn gọi lần thứ 52. Trong ngày này, ĐTC chủ sự thánh lễ tại Đền thờ Thánh Phêrô để truyền chức linh mục cho 19 Phó Tế, như một cử chỉ khích lệ ơn gọi.

Như mọi năm, nhân dịp Ngày Thế Giới cầu cho ơn gọi, ĐTC đã công bố sứ điệp để nhấn nhủ các tín hữu về ngày này. Năm nay Sứ điệp có chủ đề là "Xuất hành, kinh nghiệm cơ bản về ơn gọi". Chúng tôi xin gửi đến quý vị toàn văn sứ điệp của ĐTC.

Anh chị em thân mến,

Chúa nhật thứ 4 mùa Phục Sinh trình bày cho chúng ta hình ảnh vị Mục Tử nhân lành biết rõ các chiên của mình, kêu gọi, nuôi dưỡng và dẫn dắt chúng. Trong chúa nhật này, từ hơn 50 năm nay, chúng ta cử hành Ngày Thế giới cầu cho ơn gọi. Mỗi lần Ngày này đều nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của việc cầu nguyện, để, - như Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ, - "xin chủ mùa gặt sai nhiều thợ đến làm việc trong mùa gặt của Người" (Lc 10,2). Chúa Giêsu diễn tả mệnh lệnh này trong bối cảnh một cuộc sai đi truyền giáo: ngoài 12 tông đồ, Chúa còn gọi 72 môn đệ và sai họ đi từng hai người một để thi hành sứ vụ (Lc 10,1-16). Thực vậy, nếu Giáo Hội "tự bản chất là truyền giáo" (Ad Gentes 2), thì ơn gọi Kitô chỉ có thể nảy sinh giữa lòng kinh nghiệm truyền giáo. Như thế, lắng nghe và theo tiếng Chúa Kitô Vị Mục Tử nhân lành, để cho mình được Chúa thu hút và dẫn dắt, dâng hiến chính cuộc sống của mình cho Chúa, có nghĩa là để cho Chúa Thánh Linh dẫn đưa chúng ta vào trong năng động truyền giáo, khơi dậy nơi chúng ta ước muốn và lòng can đảm vui mừng hiến dâng cuộc sống chúng ta, dành cuộc sống để phục vụ chính nghĩa Nước Thiên Chúa".

Sự hiến dâng cuộc sống của mình trong thái độ truyền giáo chỉ có thể thực hiện được nếu chúng ta có khả năng ra khỏi chính mình. Vì thế, trong Ngày Thế giới cầu cho ơn gọi lần thứ 52 này, tôi muốn suy tư về sự 'xuất hành' đặc biệt, tức là ơn gọi, hay đúng hơn, là lời đáp trả của chúng ta đối với tiếng gọi của

Thiên Chúa gửi đến chúng ta. Khi chúng ta nghe từ "xuất hành", chúng ta nghĩ ngay đến khởi đầu lịch sử tuyệt vời của tình yêu giữa Thiên Chúa và dân tộc con cái Ngài, một lịch sử tiến qua những ngày thê thảm, làm nô lệ ở Ai Cập, việc Chúa gọi ông Môisê, biến cố giải thoát và hành trình tiến về đất hứa. Sách Xuất Hành, cuốn thứ hai trong bộ Kinh Thánh, kể lại lịch sử ấy, trình bày một dụ ngôn về toàn thể lịch sử cứu độ, và năng động cơ bản của niềm tin Kitô. Thực vậy, tiến từ trình trạng nô lệ của con người cũ tới cuộc sống mới trong Chúa Kitô chính là công trình cứu độ diễn ra nơi chúng ta nhờ đức tin (Ep 4,22-24). Tiến trình này thực sự là một "cuộc xuất hành", là hành trình của tâm hồn Kitô và của toàn thể Giáo Hội, là hướng đi quyết định của cuộc sống hướng về Chúa Cha".

Nơi căn cội của mỗi ơn gọi Kitô có một chuyển động cơ bản của kinh nghiệm đức tin: tin có nghĩa là rời bỏ chính mình, ra khỏi tiện nghi thoải mái và sự cứng nhắc của cái tôi để tập trung cuộc sống của chúng ta vào Chúa Giêsu Kitô; giống như Tổ Phụ Abraham rời bỏ quê hương, lên đường trong niềm tin thác, vì biết rằng Thiên Chúa sẽ chỉ đường cho để tiến về đất mới. Không được hiểu sự "ra đi" này là sự coi rẻ cuộc sống, coi nhẹ tâm tình và nhân tính của mình, trái lại, ai lên đường theo Chúa Kitô thì sẽ tìm được cuộc sống sung mãn, đặt trọn bản thân phụng sự Thiên Chúa và Vương Quốc của Ngài. Chúa Giêsu đã nói: "Ai từ bỏ gia cư, hoặc anh em, chị em, cha mẹ, hay con cái, đồng ruộng, vì danh Thầy, thì sẽ nhận được gấp trăm và sẽ được sự sống đời đời làm gia sản" (Mt 19,29). Tất cả những điều ấy có ăn cội sâu xa nơi tình yêu. Thực vậy, ơn gọi Kitô trước tiên là một lời mời gọi yêu thương, thu hút và gửi chúng ta đi xa hơn bản thân mình, giải tỏa sự tập trung vào mình, khơi lên một "cuộc xuất hành trường kỳ ra khỏi cái tôi bị khép kín để giải thoát nó qua sự hiến thân, và nhờ đó tiến về sự tìm lại bản thân, hay đúng hơn là sự khám phá Thiên Chúa" (Deus Caritas est, 6).

Kinh nghiệm xuất hành chính là mô hình của đời sống Kitô, nhất là những người đón nhận ơn gọi đặc biệt tận hiến phục vụ Tin Mừng. Kinh nghiệm ấy hệ tại thái độ luôn tái hoán cải và biến đổi, luôn luôn tiến bước, đi từ sự chết đến sự sống như chúng ta cử hành trong toàn thể mục vụ: đó là một năng động vượt qua. Xét cho cùng, từ việc Chúa gọi Abraham tới việc kêu gọi Môisê, từ hành trình của Israel trong sa mạc cho đến cuộc hoán cải như các ngôn sứ rao giảng, cho đến hành trình thừa sai của Chúa Kitô, với tội đĩnh là cái chết và sự sống lại của Ngài, ơn gọi luôn luôn là một hoạt động của Thiên Chúa làm cho chúng ta ra khỏi tình trạng ban đầu của mình, giải thoát chúng ta khỏi mọi hình thức nô lệ, kéo chúng ta ra khỏi tập quán và sự dừng đọng, phóng chúng ta hướng về niềm vui hiệp thông với Thiên Chúa và anh chị em. Vì thế, đáp lại tiếng gọi của Chúa chính là để cho Chúa làm cho chúng ta ra khỏi tình trạng ổn định giả tạo của mình để lên đường tiến về Chúa Giêsu Kitô là đích điểm đầu tiên và cuối cùng của đời ta, và là hạnh phúc của chúng ta”.

Năng động xuất hành không chỉ liên quan tới mỗi ơn gọi riêng, nhưng còn tới hoạt động truyền giáo và loan báo Tin Mừng của toàn thể Giáo Hội nữa. Giáo Hội thực sự trung thành với Thầy Thánh theo mức độ đó là một Giáo Hội ”đi ra ngoài”, không bận tâm về chính mình, về những cơ cấu và những chinh phục của mình, nhưng có khả năng ra đi, chuyển động, gặp gỡ các con cái Thiên Chúa trong hoàn cảnh thực tế của họ và đồng cảm với những vết thương của họ. Thiên Chúa ra khỏi chính mình, trong tác động yêu thương của Ba Ngôi, lắng nghe lầm than của dân Ngài và can thiệp để giải thoát họ (Xh 3,7). Cả Giáo Hội cũng được mời gọi sống và hành động như vậy: Giáo Hội loan báo Tin Mừng, đi ra ngoài gặp gỡ con người, loan báo lời giải thoát của Tin Mừng, chữa trị những vết thương của các linh hồn và thể xác bằng ơn thánh của Chúa, nâng đỡ người nghèo và những người túng thiếu.

Anh chị em thân mến, sự xuất hành có đặc tính giải thoát, hướng về Chúa Kitô và những người anh em, cũng chính là con đường để hiểu trọn vẹn con người và làm tăng trưởng về mặt nhân bản và xã hội trong lịch sử. Lắng nghe và đón nhận tiếng gọi Chúa không phải là một vấn đề riêng tư và duy nội tâm, có thể bị lẫn lộn với cảm xúc nhất thời; trái lại đó là một dẫn thân cụ thể, thực tế và trọn vẹn, bao trùm trọn cuộc sống của chúng ta, đặt cuộc sống ấy phục vụ cho việc xây dựng Nước Chúa trên trái đất này. Vì thế, ơn gọi Kitô, được ăn rễ

sâu nơi sự chiêm ngắm trái tim của Chúa Cha, đồng thời thúc đẩy dẫn thân liên đới giải thoát những người anh chị em, nhất là những người nghèo khổ nhất. Người môn đệ của Chúa Giêsu có con tim rộng mở đối với chân trời vô tận của Chúa và sống thân mật với Chúa, không bao giờ họ trốn chạy cuộc sống và thế giới, nhưng trái lại, ”họ sống theo tình hiệp thông truyền giáo” (E.G. 23).

Tiến trình xuất hành hướng về Thiên Chúa và tha nhân như thế làm cho đời sống chúng ta đầy vui mừng và ý nghĩa”. Tôi muốn nói điều đó nhất là với các bạn trẻ là những người do tuổi và quan niệm của họ về tương lai đang mở ra trước mắt họ, họ biết sẵn sàng và quảng đại. Nhiều khi những điều bất định và lo âu về tương lai và không chắc chắn về cuộc sống thường nhật có nguy cơ làm tê liệt đà tiến của họ, cản trở những giấc mơ của họ, đến độ họ nghĩ là không bỏ dẫn thân, và Thiên Chúa của đức tin Kitô giới hạn tự do của họ. Trái lại, hỡi bạn trẻ thân mến, các bạn đừng sợ ra khỏi chính mình và lên đường! Tin Mừng là Lời giải thoát chúng ta, biến đổi và làm cho đời sống chúng ta trở nên tươi đẹp hơn. Thật là đẹp dường nào khi để cho tiếng gọi của Chúa làm cho chúng ta ngạc nhiên, đón nhận Lời Chúa và bước theo vết của Chúa Giêsu, trong sự thờ lạy mẫu nhiệm Thiên Chúa và quảng đại hiến thân cho tha nhân! Cuộc sống của các bạn ngày càng trở nên phong phú và vui tươi hơn!

Đức Trinh Nữ Maria, mẫu gương của mọi ơn gọi, đã không sợ thưa “Xin vâng” đối với tiếng gọi của Chúa. Mẹ tháp tùng và hướng dẫn chúng ta. Với lòng can đảm quảng đại, Mẹ Maria đã hát lên niềm vui ra khỏi chính mình và phó thác những dự phóng cuộc sống của Mẹ cho Thiên Chúa. Chúng ta hãy cầu xin Mẹ để hoàn toàn sẵn sàng đón nhận ý định của Thiên Chúa dành cho mỗi người chúng ta; để chúng ta gia tăng ước muốn ra đi và ân cần hướng về người khác (Xc Lc 1,39). Xin Mẹ Maria bảo vệ và chuyển cầu cho tất cả chúng ta.

Vatican ngày 29-3-2015, Chúa nhật lễ lá.

Phanxicô Giáo Hoàng

G. Trần Đức Anh OP chuyển ý •

Chúa Giêsu chờ đợi chúng ta để biến cải và đổi mới chúng ta, cho chúng ta hòa nhập vào hy lễ Hiển Tế của Ngài. Đây là niềm vui và vinh dự Chúa Giêsu muốn trao ban cho chúng ta. Chúng ta hãy vui lên, hát lên với tất cả tâm hồn muốn đi theo, muốn chia sẻ Lễ Hiển Tế của Thầy Chí Thánh :

‘Lạy Chúa, con đường nào Chúa đã đi qua, Con đường nào Ngài ra pháp trường, mào gai nào hằn sâu trên trán; Lạy chúa Thánh Giá nào Ngài vác trên vai, đau thương nào phủ kín tâm tư, đường tình đó Ngài dành cho con...

‘Lạy Chúa, xin cho con bước đi với Ngài, xin cho con cùng vác với Ngài, Thập giá trên đường đời con đi. Lạy Chúa, xin cho con đồng hành với Ngài, xin cho con cùng chết với Ngài, để được sống với Ngài vinh quang’ (Văn Chi)..

1. Niềm vui Hiển Tế là niềm vui hồi cải và trở về.

Thánh Phaolô là người đã đi theo con đường của Chúa một cách trung kiên tới cùng. Đi theo Chúa Giêsu là đi theo con đường thống hối. Ngài đã thống hối dứt điểm trên đường Damas (xCv 9,1-19) trước khi tha thiết và mạnh dạn kêu gọi chúng ta. Đây, hãy nghe lời kêu gọi tha thiết của Thánh Phaolô : «Anh em hãy vui lên và xác tín rằng : Chúa ban ơn sủng là để chúng ta từ bỏ lối sống vô luân và những đam mê trần tục, mà sống công chính và đạo đức » (Tt 2,11-12). «Nhân danh Đức Kitô, tôi nài xin anh em hãy làm hòa với Thiên Chúa » (2Cr 5,20). «Chính Thiên Chúa đã biến Đức Kitô, Đấng chẳng biết tội là gì, thành Đấng gánh lấy tội chúng ta hầu làm cho chúng ta trở nên công chính ở nơi Người » (2Cr 5,21).

Nghe thánh Phaolô rao giảng, ‘nhiều người đã hồi cải và đến thú lỗi cùng thánh nhân, kể ra những phù phép đã làm, và đốt hết các sách giả dối trước mặt ngài’ (Cv 19,18). ‘Quả thật, Thiên Chúa đã giải thoát chúng ta khỏi quyền lực tối tăm, và đưa vào vương quốc chí ái. Trong Thánh Tử, chúng ta được cứu độ, được tha thứ tội lỗi’ (Cl 1,13). Như vậy rõ ràng ‘Ở đâu tội lỗi đầy tràn, ở đó ơn sủng càng chứa chan gấp bội’ (Rm 5,20). Chỉ cần đọc lại những câu chuyện Tin Mừng ‘Tìm thấy con chiên lạc’ (Lc 15,4-7), ‘Tìm lại được đồng bạc bị mất’ (Lc 15, 8-10), ‘Đưa con đi hoang trở về

nhà cha’ (Lc 15,11-32) và ‘Ông Dakêu thu thuế hồi cải’ (Lc 19,1-10) chúng ta sẽ cảm thấy tâm hồn nhẹ nhõm, trút hết gánh nặng tội lỗi và chan chứa niềm vui : niềm vui đến từ Hy Lễ Hiển Tế của Đức Kitô, Đấng đến trần gian mời gọi chúng ta thống hối và trở về với Tin Mừng (Mc1,14 ; Lc 13,5)

2. Niềm vui Hiển Tế là niềm vui quên mình đến chết cho người khác.

Tình yêu là động lực của lễ hiển tế, tình yêu cũng là nguồn suối của niềm vui. Chính Chúa Giêsu đã khẳng định như vậy khi nói : ‘ Tôi là mục tử nhân lành, tôi hiến mạng sống cho đàn chiên’ (Ga10,11). ‘Hạt giống thối nát đi mới mọc mầm thành cây nhiều hoa trái’ (xGa 12,24). ‘Không ai yêu nhiều hơn người dám chết cho người mình yêu’ (xGa 15,13). Lúc đó, theo lời giảng của thánh Auctinh, ‘hiển tế không chỉ đem lại niềm vui nhưng đem lại sự sống, sự sống dồi dào và vĩnh cửu’ ...

Đối với thánh Phaolô Hy Lễ Hiển Tế hay sự chết của Chúa Giêsu trên Thánh Giá là một hồng ân cao cả mà Thiên Chúa muốn trao ban cho chúng ta. ‘Quả thật, nhờ sự chết của Chúa Giêsu trên Thánh Giá, Thiên Chúa ban cho chúng ta hồng ân cao quý là được hòa giải với Người’ (2Cr 5,18) ‘Hồng ân Thiên Chúa ban nhưng không cho chúng ta là sự sống đời đời trong Đức Kitô đã chết vì chúng ta’ (Rm 6, 23). Ngay khi Chúa Giêsu chưa hiến tế trên thánh Giá, Đức Maria đã được Thần Khí thúc đẩy kêu lên : ‘Linh hồn tôi

ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hơn hờ vui mừng vì Thiên Chúa Đáng cứu độ tôi' (Lc 1,46-47).

Vì thế trong đời sống thực tế, thánh Phêrô khích lệ chúng ta 'anh chị em hãy vui lên ngay cả khi đời sống trăm chiều thử thách' (1Pr 1,6). Thánh Phaolô còn nói với giáo dân Colossê : 'Tôi vui mừng được chịu đau khổ vì yêu anh em. Những gian nan thử thách Đức Kitô phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh' (Cl 1,24). Nói tắt 'hãy phụng sự Chúa trong niềm vui' (Tv 99,2), 'hãy tạ ơn Chúa trong niềm vui' (cl 1,2), 'hãy cầu nguyện trong niềm vui' (Pl 1,4) và 'hãy đem cho trong niềm vui' (2Cr 9,7) ... đó là sống tinh thần hiến tế trong niềm vui... Cách này hay cách khác, các thánh là những tín hữu đã sống như vậy.

3. gương các Thánh :

* **Thánh Annê (Agnès) trinh nữ tử đạo**, nổi tiếng là một 'thiếu nữ mới 13 tuổi mà đã anh dũng hy sinh vì Chúa với niềm vui khôn tả'. Từ nhỏ, người đã nằm lòng lời chúa Giêsu 'Không có tình yêu nào cao vời cho bằng tình yêu của người chết vì người mình yêu' (Ga 15,13), và lời của thánh Phaolô 'Tình yêu chúa Kitô thúc bách tôi' (2Cr 5,14). Vì thế trước quan tòa, thánh nữ hiên ngang trả lời : 'Đời sống của tôi là Chúa Kitô (Pl 1,21). Và vì Ngài, tôi đành chịu thua thiệt tất cả, kể cả việc hiến dâng sự sống' (Pl 3,7-6). Sau cùng trên đường đi ra pháp trường, có người hỏi thánh nữ : 'Động lực nào đã xúi giục cô can đảm chịu khổ cực như vậy?'. Thánh nữ trả lời cách khôn ngoan, dạn dĩ : 'Tôi đi gặp Đức Kitô, Đáng tôi yêu mến'. (lễ ngày 21.01).

* **Ông Alexi Đệu** : Không nói ra nhưng quả thật ông Alexi Đệu tử đạo vào năm 1967, đã cảm nghiệm sâu xa và sống thật hồn nhiên anh dũng Niềm Vui Hiến Tế. Sách kể rằng : 'Khi được tin bị án tử hình, ông đã quỳ xuống hôn kính ảnh chuộc tội một cách sốt sắng, rồi xin đi gặp linh mục để chịu phép giải tội, vui vẻ đi chào từng người thân quen, cảm ơn từng người

lính canh nhà tù, xin gia đình chuẩn bị tiền thưởng mấy ông đao phủ... Khi đi ra pháp trường, ông xin được mặc áo lụa mới để 'vào tiệc cưới với Chúa Giêsu', vừa đi ông vừa hát thánh ca ... Lúc đã quỳ xuống chiếu, đợi lý hình chém đầu, ông Alexi còn xin quay đầu để chiêm ngưỡng lý hình vung gươm chém đầu người bạn đồng đạo của ông bạn tên là Toma. Lúc đầu ông Toma đã rơi xuống, ông Alexi còn nói lớn : 'Bạn tôi đã đi hết đoạn đường và đoạt vòng hoa chiến thánh. Bây giờ đến lượt tôi'. Ông Alexi chia đầu ra và hỏi lý hình 'đã đúng cách chưa' (THVHVN 1, tr. 202) ... Tôi nghĩ 'Tử Đạo là hiệp thông với Hy Lễ Hiến Tế của Chúa Giêsu cách tuyệt hảo !'. Còn gì vui hơn ...

4. Lời cầu nguyện :

*'Lạy Chúa Giêsu, Thầy Chí Thánh,
Xin cho Cursillistas chúng con,
Có trái tim thuộc về Chúa, và về cả nhân loại,
Có trái tim biết yêu bằng tình yêu hiến tế,
Một trái tim đủ lớn để chứa được mọi người và
từng người,
Nhất là những người nghèo khổ, bệnh tật, cô đơn,
...
Xin cho chúng con, những Cursillistas, biết sống
cầu nguyện,
Biết lấy Lời Chúa và Mình Chúa, nuôi mình và
nuôi tha nhân...
Nhờ đó, chúng con đáng hưởng Niềm Vui Hiến Tế
đời này và đời sau. Amen*

CẦU NGUYỆN

Xin cầu nguyện cho linh hồn thân nhân vừa từ trần :

Bà Matta Nguyễn Thị Thảo, thân mẫu chị Martha Nguyễn Thị Ngọc Hạnh (k19) và nhạc mẫu thầy phó tế Phêrô Võ Tiết Cương (k26), đã được Chúa gọi về tối thứ bảy 28/03/2015 tại Vienne (Áo quốc), hưởng thọ 72 tuổi.

Ông Giuse, thân phụ của anh Vũ Cao Bình (khóa 26) đã được Chúa gọi về ngày 26/03/2015.

Nguyện xin Chúa nhân từ đón nhận các tôi tớ Ngài vào hưởng bình an trên quê hương vĩnh cửu.

Bước chân con

*“ Nếu Chúa là cánh gió
Con xin là làn mây...”
Con xin góp phần đời
Chuyển tình Cha nồng ấm
Cho đời vui cay đắng
Cho khô cạn bờ mi
Cho nắng ấm tràn về
Cho hoa xuân rộn nở
Cho đời bớt hoang sơ
Cho bờ môi lại thắm
Và đường đi muôn dặm
Luôn rộn rã tình ca
Và khắp chốn gần xa
Thắm vòng tay huynh đệ
Dù cuộc đời dâu bể
Thập giá có bao quanh
Thầy ơi ! Xin thương tình
Cho chân con vững bước
Ngắm đường Thầy đi trước
Con vui bước theo Thầy.*

Trần nguyên Bình

Ủng hộ Phong Trào

Chị Trần Caroline Liễu	50,00 €
Chị Nguyễn Thị Loan	60,00 €
Anh Lê Văn Sinh	30,00 €
AC Tùng - Lan	190,00 €
Anh Trần Xuân Lâm	50,00 €
Chị Nguyễn Elisabeth	50,00 €
AC Huỳnh Văn Diệp	100,00 €
Anh Nguyễn Văn Nhu	20,00 €
Chị Vũ Ngọc Hiện	20,00 €
Chị Nguyễn Thị Lan	100,00 €
Chị Suzanne Trần	25,00 €
Chị Trần Thị Phúc	30,00 €
Tiền lời bán Phở ngày Tết	99,00 €
Bán sách Ca Nguyễn	120,00 €
Chị Đoàn Thị Thuận	30 €
Chị Trần Thị Phương	50 €
Chị Phạm Thị Hằng	10 €
Chị Mai Xuân Hương	50 €

HAI BIỂN CỎ

Cuộc sống của mỗi người thường có những chuyện, những kỷ niệm đã xảy ra trong đời mình và đã ghi dấu đậm nét làm người ấy ghi nhớ mãi. Khi tôi còn sống bên Việt Nam, tại một giáo xứ tên là Thăng Long, quận 11 Sài Gòn, tôi có một tuổi thơ tuy bình dị như bao trẻ em khác nhưng được bao bọc bởi tình yêu thương của gia đình, của mọi người giáo dân trong xứ đạo và của Cha xứ. Còn nhỏ, trẻ em chúng tôi đều vào Thiếu Nhi Thánh Thể, đến tuổi trưởng thành, tôi và các thiếu nữ khác trong giáo xứ gia nhập Hội Con Đức Mẹ, nhiều người gọi bằng một tên vừa dễ thương vừa vui vui là Hội Con Gái Đức Mẹ, cách gọi ấy phản ánh nét tươi trẻ và duyên dáng của nhóm thiếu nữ trong những cuộc rước kính Mẹ Maria, chúng tôi không kiêu, đi theo kiệu và lần chuỗi.

Khi lập gia đình và có con cái, tôi chuyển sang Hội Các Bà Mẹ Công Giáo, trong tư cách hội viên này, tôi có nhiều sinh hoạt hơn như giúp quét dọn nhà thờ, thu tiền rổ các Thánh Lễ Chúa Nhật, quyên góp giúp các việc từ thiện, v.v. ... Có một việc được tôi nhớ cho đến bây giờ, sau 30 tháng Tư năm 1975, vì thời thế, các Thầy trong Chung viện phải đi ra khỏi nơi tu học, phải đi lao động ở các khu Kinh tế mới. Có nhiều Thầy bị lâm vào tình thế thiếu thốn lương thực khi đi lao động, vì cha mẹ ở xa hay gia đình không đủ khả năng trợ cấp. Hội Các Bà Mẹ Công Giáo ở giáo xứ của tôi liền tiếp tay, tổ chức quyên góp để giúp đỡ và tiếp tế thực phẩm cho các Thầy một cách kín đáo, có thể nhờ vậy, cũng như nhờ ơn Chúa, nhiều Thầy đã giữ vững được ơn gọi của mình.

Từ nhỏ đến lớn, tôi đều ở tại giáo xứ Thăng Long, nhiều gia đình họ hàng của tôi cũng cư ngụ ở đây, hoàn cảnh ấy đã gắn bó tôi với nơi sinh sống. Khi ra ngoài đường, xóm giềng đều biết chị em chúng tôi là con cái nhà ai. Tôi thuộc nằm lòng hang cùng ngõ hẻm trong khu vực và có thể đi tới đó mà vẫn cảm thấy an toàn. Hồi đó, theo tôi biết, các Cha xứ đều được coi sóc con chiên của mình suốt đời, trừ trường hợp đặc biệt mới phải chuyển đến nơi khác.

Cha xứ của tôi cũng vậy, nên ngài biết chị em chúng tôi và các gia đình trong xứ đạo, đầu năm mới, ngài đều đến thăm và chúc tết từng gia đình, không phân biệt lương, giáo. Ngài được mọi người yêu mến và kính trọng.

Hình ảnh một Cha xứ hiền hòa, yêu thương mọi người đã in sâu trong đầu tôi. Khi sang Pháp, tôi sung sướng được đoàn tụ gia đình, xum họp với chồng con, nhưng tình cảm bị hụt hẫng vì bị búng ra khỏi nếp sống quen thuộc ở Việt Nam. Thời gian đầu tới Giáo xứ, lúc đó còn ở Rue Boissonade Quận 14 Paris, tôi bị ngỡ ngàng, lạc lõng dù được gặp gỡ nhiều người đồng hương. Từ ngày vào nấu cantine Chúa nhật thứ tư mỗi tháng tại Giáo xứ, sợi dây liên hệ với bên ngoài dần dần được nối lại, tôi không còn cảm thấy cô đơn giữa đám đông, tôi được biết người này người kia, chúng tôi niềm nở với nhau mỗi khi gặp mặt, nhất là tôi lại gặp được hình dáng vị Cha xứ cũ của mình. Tôi rất kính trọng và thương mến Đức Ông, tôi thấy ngài có những đức tính giống Cha xứ của tôi trước đây, đơn sơ, có lòng yêu thương và hòa nhã với mọi người, lúc nào cũng tươi cười, hiền hoà. Tôi thầm nghĩ có lẽ Đức Ông không làm mất lòng một người nào.

Tôi cũng tìm lại được niềm vui trong sinh hoạt của hội đoàn hay phong trào. Hiện nay, tôi thường tới họp và cầu nguyện với các anh chị trong Phong trào Cursillo, Phong trào có nhiều Linh mục và Tu sĩ làm Linh hướng, trong đó có Đức Ông. Tôi cũng gia nhập Hội Yểm Trợ Ôn Gọi. Mục đích của Hội là cầu nguyện cho ơn gọi và giúp đỡ các Chứng viện ở Việt Nam. Tôi còn nhớ đầu năm 2003, Cha Tuyên Úy Cộng đoàn Marne-la-Vallée vận động các giáo dân trong Cộng đoàn ghi tên gia nhập Hội, ngài kêu tôi làm Chi trưởng và tìm kiếm hội viên. Nhớ lại việc giúp các Thầy của Hội Các Bà Mẹ Công Giáo tại giáo xứ Thăng Long, tôi vui vẻ nhận lời. Khởi đi từ con số không, Chi hội của tôi

năm 2004 cũng đạt tới con số 20 hội viên, Cộng đoàn Marne-la-Vallée thành lập được ba Chi hội. Nếu tính cả Giáo xứ, năm 2014, Hội Yểm Trợ Ôn Gọi qui tụ 634 hội viên thuộc 36 Chi hội, coi như Hội hiện diện trong các Đơn vị Mục vụ, các Hội đoàn và Phong trào của Giáo xứ.

Chúa Nhật ngày 12 tháng Tư năm 2015, Giáo xứ Việt Nam Paris long trọng cử hành một Thánh Lễ trọng thể. Trước hết, đó là Lễ Kim Khánh của Đức Ông Mai Đức Vinh, tạ ơn 50 năm Linh mục của ngài, ý thứ hai là Lễ Ngân Khánh của Hội Yểm Trợ Ôn Gọi, kỷ niệm 25 năm được thành lập tại Giáo xứ, một trong những vị sáng lập là cụ Thân Văn Hân. Hiện nay, Đức Ông là Linh hướng của Hội, nhân dịp trọng đại này, ý của ngài là mong ước có nhiều người sẽ ghi tên gia nhập để thực hiện tốt hơn mục đích của Hội, cũng là góp một phần trong bốn phận truyền giáo của mỗi người. Hôm đó, toàn thể giáo dân trong Giáo xứ và các khách mời từ khắp nơi đổ về sốt sắng tham dự Thánh Lễ tạ ơn, sau đó cùng nhau ăn mừng lễ và thưởng thức một buổi Văn nghệ « cây nhà lá vườn » nhưng sẽ không kém phần hấp dẫn. Tôi cũng được cử vào Ban Tổ chức, tôi lo phần ẩm thực, mấy tháng trước, chúng tôi hội họp chuẩn bị, mong sao ngày Lễ hội này được diễn tiến tốt đẹp, nhưng cũng ý thức là sức mình có hạn, chúng tôi cùng nhau trông cậy vào ơn Chúa và sự bầu cử của Mẹ Maria.

Anna Nguyệt ■

LIÊN ĐỐI CẦU NGUYỆN

Xin quý cha, quý thầy, quý tu sĩ nam nữ, và các anh chị góp lời cầu nguyện cho anh Trần Huy Hoàng, liên nhóm Đức quốc, đang đau nặng.

Cũng xin tiếp tục cầu nguyện, thăm hỏi qua điện thoại, điện thư, thăm viếng các cursillistas hoặc lớn tuổi, hoặc đang gặp những khó khăn thể xác hay tinh thần, không thể góp mặt thường xuyên trong các lần gặp gỡ của gia đình Cursillo.

Cả tuần sau ngày sum họp ultreya với quý anh chị em cursillista vùng nam Vương Quốc Bỉ, người viết còn cảm thấy phảng phất trong đầu một niềm vui chứa chan hy vọng.

Hôm ấy, thứ Bảy 28-03-15, chúng tôi, sáu người trong số có cha Giuse Lê Văn Cường, linh mục sinh viên thuộc giáo phận Đà Nẵng, đi một ngày Ultreya, làm một công tác gọi là «Tay nắm tay». Nghe là lạ ; nhưng đi thì đi, họp thì họp, ult...thì ult...

Liên nhóm Bỉ đưa ra chủ đề ngày họp ‘Tay nắm Chúa, tay nắm anh chị em’. Thật dễ thương !

Dưới trời mưa rỉ rả, với sương nhẹ mờ bao trùm suốt xa lộ khoảng 350 cây số từ Paris đến Harelbeke, xe êm êm chạy, quên đi, không sợ chi hay không cần biết trời lạnh chỉ có 03 độ. Sáu bạn khi vui vẻ chuyện trò, khi sốt sắng lần chuỗi hồng thiêng, cầu xin cho chuyến công tác được bình yên đem lại kết quả tốt.

Tới Harelbeke, sát nhà thờ Thánh Giuse, y những ngày khai mạc một khoá cursillo, tung bừng, vui mừng, náo nhiệt. Khi một anh Bỉ bắt gặp chiếc xe Pháp rà rà lăn bánh với 12 con mắt từ trên xe chăm chăm nhìn các số nhà. Liền ới ới kêu anh chị em mình từ đâu đó xông ra, ồn ào chào đón, vui cười bắt tay, bisous om sòm, phần nhiều chưa biết nhau, vẫn hồn nhiên như đã quen thân từ cả chục năm nào. Khoảng 40 anh chị em cursillista chí thân, có người đến từ hơn 100 cây số.

Hơn cả nắm tay Chúa...

Sẵn dịp mùa Chay thánh, anh chị em muốn thừa dịp ultreya này làm một việc rất quan trọng ; tĩnh tâm và ‘dọn dẹp lại’ tâm hồn để lãnh nhận bí tích hoà giải chuẩn bị ăn mừng Chúa phục sinh. Đại hội bắt đầu ngày sum họp với vài giờ tĩnh tâm được Cha Cường đảm nhận trọn bộ tâm linh. Hoan nghinh ai có ý nghĩ bắt đầu ngày đại hội bằng việc đặt Mình Thánh Chúa để tất cả dâng lời nguyện cầu thờ phượng và đặc biệt là để -xin nói thẳng- để ‘xét mình xưng tội’.

Hoan nghinh thật chính đáng : trong im lặng

CHUYẾN ĐI CÔNG TÁC « NẮM TAY... »

hoàn toàn là những phút êm đềm kề bên Chúa, nắm tay Chúa... Thừa ‘ngon’ hơn nữa, những phút y như thánh Gioan tông đồ,

một gương mẫu trẻ trung của cursillista, một hôm bên bàn ăn tối ngả đầu vào ngực của Thầy chí thánh... tâm sự...

Giờ phút thân tình này, chắc anh chị em mình đem ra trình với Thầy chí thánh cuốn phim đời mình để Thầy và trò cùng xem, thưởng thức những đoạn hay, ông Thầy chỉ dẫn sửa chữa những khúc lu mờ, vô nghĩa, còn kém, v.v...Trong khi đó, Cha Cường lần lượt tiếp những ai muốn gặp, để trao đổi và ban bí tích Hoà giải.

Thánh lễ tiếp theo kết thúc phần đầu, phần tâm linh của ngày đại hội.

Tay nắm anh chị em.

Qua phần nhì : sinh hoạt ultreya chân thành trao đổi cảm nghiệm sống Ngày thứ tư, sống cho ra sống : trong kết hợp mật thiết với Thầy Giêsu chí thánh, kết hợp cursillista trong một tình thân như ruột thịt. Bốn nhóm chia nhau ra bốn góc phòng, trao đổi thật sống động, tiếng nói xen tiếng cười, cả tiếng đồng hồ.

Những tiếng hát thánh thoi vượn lên vào giờ đúc kết của bốn nhóm đem lại niềm vui ngập tràn khung cảnh đại hội của anhững anh chị em một nhà, những môn sinh của một thầy, những bạn đường hăng hái đồng bước trên đường Ngày Thứ Tư với ưu tư làm sao đem niềm vui của Phúc Âm đi vào môi trường sống của từng người mình.

‘Các chị, các anh nói hay ! nhưng, thấy không ? công việc mênh mông biết chừng nào !’

‘Thưa đúng ! Chúng tôi biết lắm ! Thấy rõ thân phận yếu đuối của mình ! Cho nên, phải dùng chiến thuật cursillo : luôn gắn bó kết hợp nhau mà đi, với lòng “Trông cậy vào Ơn Thánh Chúa”.

Trong khi đó, ở phòng bên cạnh, cha Cường, hiện thân của đức kiên nhẫn, vẫn còn lần lượt tiếp vài anh chị em lo hoàn tất công việc ‘ícx té’ (XT) để hưởng bí tích hoà giải. Phải nhìn nhận hôm nay là một ngày hồng ân quý trọng không thể nào quên.

...Í quên !.. còn một việc lớn...

Không kể ra không được ! Một việc quan trọng căn bản khác : Thực. Có nghĩa sự thật và quan trọng nữa là Ăn. Giữa ngày, sau phần tâm linh và trước khi tái họp ultreya. Bữa ăn self service phủ phê món ngon do chính các chị sáng chế và chưng dọn, có rượu 'làm vui lòng người' (nói theo thánh vịnh). Dịp hết sức tốt để anh chị em thêm quen biết nhau, người mới, người cũ, ai nấy cộng ly thân tình. Vui quá vui, thân hết sức thân. Nhờ xen vào menu là những lời ca và hoạt cảnh ý nghĩa. Chiều đến, màn đêm từ từ buông thấy rõ. Không ai biết giờ giấc trôi nhanh... mặc dầu chị Phương Anh và anh Soạn không lấy đồng hồ của bất cứ ai. Chương trình ghi rõ '17 giờ kết thúc chúc nhau ra về bình an', nhưng niềm vui đại hội ultreya làm quên tất cả. Khi mọi việc hoàn tất, những bước chân nặng nề lưu luyến bắt đầu ra đi, có tiếng ai đó cười to: 'Té ra sáu giờ rưỡi tối rồi !'

LO XA !...

Rất lo cho các bạn Paris còn phải 'vượt biên' đường xa, anh chị Phú-Mai có ý đẹp mời nhóm chúng tôi ghé lại nhà, cùng với vài anh chị em Bỉ dùng cơm tối. Kéo dài thêm ngày đại hội nhớ đời. Tạ ơn Chúa và cảm ơn quý chị, quý anh.

* Huỳnh Chấn Thịnh ■

Hân hoan Chúc mừng

Linh mục Giuse Khang Nguyễn Long Tiên (cursillista khóa 27) vừa nhận trách nhiệm Viện Phụ Cộng đoàn Đan Viện Xitô Thánh Mẫu Thiên Phước (Vũng Tàu - Việt Nam) vào ngày 09/04/2015.

Trong tâm tình tạ ơn Chúa, cha Tiên xin các thành viên Cursillo hiệp ý cầu nguyện cho ngài trong trách vụ mới và gởi lời cảm ơn đến tất cả mọi người.

TRƯỜNG HUẤN LUYỆN (tháng 3)

Những ngày tết của các cộng đoàn đã kết thúc, có lẽ vì vậy chiếc bàn học dài của THL chật ních các học viên, trong số đó có 1 học viên đã ở rất xa cũng trở lại thăm trường, làm không khí thêm ấm cúng.

Chương hai của « **Niềm vui Tin Mừng** » được nhóm phụ trách tháng 3 trình bày những điểm chính để dẫn đến 2 câu hỏi :

I/ Đây là thách thức nguy hiểm nhất đe dọa sự sống và phẩm giá của giáo hữu của công giáo VN Paris ? Nó nguy hiểm ở chỗ nào ? Tác động ra sao ? Phải giải quyết thế nào ?

II/ Thách thức nào là nguy hiểm nhất cho người cursillista hoạt động mục vụ ? Phải đối phó thế nào ?

Từ đó đưa ra câu trả lời dứt khoát cho những thách thức đe dọa sự sống của người công giáo VN Paris là :

1. Nói không với nền kinh tế loại trừ.
2. Nói không với ngẫu thần mới là tiền bạc.
3. Nói không với hệ thống tài chánh thống trị thay vì phục vụ.
4. Nói không với tình trạng bất bình đẳng , nguồn gốc của bạo lực.
5. Phải vượt qua thách thức văn hóa.
6. Phải vượt qua thách thức cho việc hội nhập đức tin.
7. Phải vượt qua thách thức nền văn hóa đô thị.
8. Và cách giải quyết các thách thức cho người cursillista hoạt động mục vụ :
9. Nói có với Linh đạo truyền giáo.
10. Nói không với ích kỷ và nguội lạnh thiêng liêng.
11. Nói không với thái độ bi quan vô bổ.
12. Nói có với mối tương quan mới do Đức Kitô mang đến.
13. Nói không với tính thế tục trong đời sống thiêng liêng.
14. Nói không với việc tranh chấp lẫn nhau.
15. Phải vượt qua các thách thức khác cho Hội Thánh.

Phần KTPT tiếp tục củng cố chiếc « Kiềng ba chân » trong hành trình ngày thứ tư của cursillista. Tháng này đề cập đến phần « Sùng đạo ». Nói đến sùng đạo là nói đến tình yêu mà người Kitô hữu thổ lộ với Thiên Chúa. Tình yêu đó phải đặt trọng tâm đời sống bản thân vào tình yêu Đức Giêsu trên thập giá, chết vì yêu thương nhân loại, vì thế « Sùng đạo đích thực là sống một đời sống trong ân sủng một cách ý thức, vươn lên và truyền thông cho người khác » . Lòng sùng đạo đích thực phải bao gồm các đặc tính : Tự nhiên, trưởng thành, can đảm và vui tươi.

Thường xuyên đến với THL là chúng ta thường xuyên được sống lại với những bài rollo, nhưng không với tâm trạng bị « nhồi » một cách « quá tải » như trong khóa 3 ngày, nhưng là được đào sâu qua những chia sẻ thực tế của các anh chị đã trải nghiệm trên hành trình ngày thứ tư của mình.

Anna Ph ■

" HÃY THEO THẦY "

Trong trình thuật Tin Mừng, thánh sử Mathêu, chính người được Đức Kitô gọi khi Ngài đi ngang qua nơi Levi đang ngồi thu thuế, đã tự thuật lại biến cố đổi đời của chính mình. Từ người cộng tác với đế quốc Rôma để bóc lột dân Do Thái, sau Tiếng Gọi, Levi đã trở thành môn đệ của Đấng chỉ biết cho đi.

Chương Tin Mừng chính thánh nhân ghi lại "Bỏ nơi ấy, Đức Giêsu đi ngang qua trạm thu thuế, thì thấy một người tên là Mathêu đang ngồi ở đó. Người bảo ông : *"Anh hãy theo tôi !" Ông đứng dậy đi theo Ngài"* (Mt. 9,9)

Không thấy tác giả ghi thêm chi tiết nào quanh lời đáp trả khi được gọi, như nuôi tiếc công việc khá bở bèo ông đang nắm giữ, hay bịn rịn với những gì liên hệ tới đời ông, mà ngược lại **"Ông đứng dậy theo Ngài"** khi được gọi. Cũng không thấy có chi tiết nào nói tới những hứa hẹn của Thầy khi gọi ông, có lẽ Levi đã từng nghe biết về Người gọi ông chẳng, nên lời mời gọi hôm nay có sức lôi cuốn ông bỏ mọi sự đi theo Ngài ?

Điều tôi muốn nói, muốn ghi lại nơi đây là THÁI ĐỘ ĐÁP TRẢ.

Dù tác giả không ghi lại thêm chi tiết giờ phút bỏ lại tất cả sau lưng để theo Đức Kitô, nhưng thái độ của người môn đệ **"Ông đứng dậy theo Ngài"** cho thấy Mathêu không hề thắc mắc về Lời Mời Gọi, cũng chẳng thấy ông ra điều kiện nào cho lời đáp trả.

Trong số anh chị em gia đình Cursillo chúng ta hiện tại không ai có may mắn chứng kiến ngày giờ, khung cảnh cậu Giuse Mai đức Vinh đáp trả tiếng gọi của Thầy.

Đọc qua tiểu sử, và Lời Đáp Trả của Đức Ông Giuse Mai đức Vinh cho tới hôm nay, sau 68 năm bước vào hành trình dâng hiến, 50 năm trong thiên chức linh mục, và những năm ngài đồng hành với PT Cursillo, hẳn chúng ta cũng thấy được dung mạo, và lời đáp trả của người môn đệ.

Bản thân tôi, mới chỉ may mắn được biết ngài khi

gia nhập gia đình Cursillo qua Khóa Ba Ngày tại Giáo Xứ Paris năm 1998. Lời xác quyết của Chúa Kitô năm xưa *"Con người không đến để được phục vụ, mà để phục vụ"* (Mt 20,28) tôi đã từng nhiều lần được chứng kiến nơi người môn đệ này khi tôi tham dự Khóa Ba Ngày và cả những lần tôi cùng Đức Ông Linh Hướng tham gia công tác trợ tá.

Ngôn từ, tinh thần, thái độ trong phục vụ của vị Linh Hướng này hẳn những anh chị từng có dịp gần gũi ngài nhiều hơn tôi đã biết thật rõ, đã chứng kiến tận mắt, xin miễn kể nhiều ra đây sợ làm tổn thương tới cuộc sống âm thầm, khiêm hạ của ngài.

Câu châm ngôn : "Lời nói lung lay, gương lành lôi kéo" tôi đã nhiều lần nghe trong sinh hoạt Phong Trào, đã minh chứng cho những gì tôi muốn nói ở đây.

Có lần qua trao đổi, chia sẻ, tôi thấy anh Chủ Tịch Phong Trào để lộ bản khoản rằng Đức Ông Linh Hướng sắp mừng thượng thọ 80 ...Không biết rồi sẽ ra sao khi vắng ngài !?

Người ta từng nói, ta cần sống ra sao để :

- Khi ta đến thì người mừng
- Ta ở thì người mến
- Ta ra đi thì người tiếc nuối

Qua lời khuyên trên đây, chúng ta thấy bản khoản của anh Chủ Tịch Phong Trào rõ ràng có cơ sở, nguyên nhân. Riêng bản thân tôi, Đức Ông đã dành cho tôi thật nhiều chăm sóc, quý mến, đã nâng đỡ tôi thật nhiều trong lý tưởng chứng tá Tin Mừng. Tôi thấy ra hình ảnh hiện thực lời giáo huấn của Đức Thánh Cha Phao lô VI khi gần gũi với Đức Ông : *"Con người ngày nay thích chứng nhân hơn thầy dạy"*

Đời sống phục vụ thật âm thầm, nhiệt thành ; cuộc sống giản dị, bước chân đồng hành không mệt mỏi

với gia đình Cursillo ...cho tôi tìm thấy nơi Người
Môn Đệ này Ý NGHĨA và THÁI ĐỘ của lời Đáp Trả.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi, và hành trình cuộc đời
ngày một rút ngắn lại ! Những cuộc giã từ, dù
chẳng ai muốn cũng chẳng sao cưỡng lại ! Băn
khoăn kéo theo tiếc nuối. Nhưng âm hưởng vọng
đội vào môi trường của 50 năm trong thiên chức
linh mục, của cuộc đời dâng hiến, của những năm
tháng đồng hành với gia đình Cursillo đã làm nên
nét sáng đầy thắm đẹp của LỜI ĐÁP TRẢ.

Quả đã thật rõ ràng :

Cha đến chúng con mừng

Cha ở, chúng con mến,

Cha đi, chúng con tiếc nuối ...tưởng khó nguôi

*Toàn thể anh chị em Cursillistas Đức quốc
vui mừng cùng dâng lời cảm tạ Thầy Chí Thánh,
chân thành kính chúc
thượng thọ và kim khánh Linh Mục Đức Ông*

Dom. Trần quốc Doanh ■

Dấu ấn của Thầy

Có ai đã gặp chính Thầy ?
Rõ ràng Ngài vẫn có nơi đây :
Nơi người môn đệ Thầy sai đến
Cuộc sống môn sinh : chuyển tình Thầy

Chỉ tại mắt ta chưa rộng mở
Hay tai chưa thính nhận Lời Ngài
Nên bước chân ta luôn rời rã
Và đời muôn nẻo thấy chơi vơi !

*Mến gửi gia đình Cursillo
Nhân Kim Khánh Linh Mục Đức Ông Linh Hướng
Trần nguyên Bình*

Mừng sinh nhật Đức Ông

*Kính mừng bát thập bình yên
Chúc Ngài an khỏe, khắp miền kính thương
Đức cao tuổi trọng an khương
Ông theo ý Chúa trọn đường hiến dâng
Sinh ra đã nguyện xin vâng
Nhật nguyệt chiếu sáng trí thần tuệ thông
Tám mươi năm một dòng sông
Đầy lòng bác ái chủ chiên chăn đời
Hong Ân tuôn đổ từ trời
Thiên cung nhã nhạc tấu lời ngợi ca
Chúa ban ân phúc cha già
Sống lâu trăm tuổi giáo đoàn nguyện xin
Có Ngài người vững đức tin
Như nhà có nấp như chim có đàn
Ngài chăm Giáo xứ bình an
Cha con thấm thiết vô vàn kính yêu
Tuổi Ngài dấu đã xé chiều
Năm mươi năm sống trọn điều hiến dâng
Nguyện xin Chúa cả ban ân
Giáo đoàn dân Chúa dài lâu có Ngài.*

*Kính dâng cha
Maria Lệ Xuân (K32)*

Người cha già kính yêu

Lần đầu tiên thấy cha, tâm hồn em đã giao động : cha có nét mặt giống bố của em ! Dáng người cha cao cao, nước da ngăm nâu, và giống nhất là cái mũi - không phải là mũi « tẹt » ! Giống cả nụ cười, mỗi khi bố em cười là cười bằng cái mũi. Cha hiền lành, dịu dàng như bố em, vốn là thầy tu xuất, vì chiến tranh 1954 bố theo nhà dòng vào miền nam, rồi đến khi nhà dòng bị phá vỡ, bố chỉ có một mình không nơi nương tựa nên phải lập gia đình. Bố em mất sớm vì thế em thiếu tình cha. Thấy cha lần đầu em nhìn thấy hình ảnh của bố, nên « tình tú quay cuồng » là vậy !

Vào PT Cursillo được 5 năm, em được hưởng phúc trong vòng tay người cha yêu dấu. Em vẫn hay ngắm nhìn cha cử hành thánh lễ trên bàn thờ, được ngồi gần nghe cha nói chuyện, nhất là được nghe những huấn đức của cha trong khóa ba ngày và qua ba lần đi trợ tá. Em vẫn đọc say mê những huấn đức của cha trong tờ thông tin mỗi tháng, em trộm nghĩ, « sao Chúa hay thế, những người giỏi, tài đức và xinh đẹp, Chúa đều chọn cho Chúa hết ! » Thật vậy, em thấy các cha , các sơ ai cũng đều đẹp về vóc dáng và tính tình.

Năm vừa qua 2014 em đi trợ tá khóa nữ 34 tại Paris. Ngày cuối khóa, anh chị em kéo nhau đi ăn com ngoài tiệm, em có rủ cha đi chung, nhưng người không chịu mà cứ lo dọn dẹp, hết khiêng ghế, sắp xếp, rồi hốt rác,... cha cứ lảng lảng làm việc. Nhìn cha em xúc động lắm ! Cuối khóa học, phần đông ai cũng đã đi về nhà hết, chỉ còn một nhóm nhỏ các anh chị lớn tuổi ở lại lo dọn dẹp. Những công việc lúc ấy đều rất nặng nhọc, vì những hòm rương dụng cụ phải khiêng về nhà. Chưa kể mấy chục cái nệm, drap trải nệm phải được thu lại chờ đem đi giặt. Bên cạnh cha linh hướng, còn có nhiều mái đầu cũng 'bạc phơ phơ' hay ngả màu 'muối tiêu' lo dọn dẹp không một lời than vãn. Sống-Đạo là vậy đó, nên tấm gương của cha linh hướng và các anh chị đi trước là những chứng từ sống động trong cái nhìn và trái tim em...

JOURNAL

PHONG TRẢO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Năm nay mừng cha linh hướng được 80 tuổi thọ, con kính chúc cha luôn nhiều sức khỏe. Trong cuộc đời con được gặp gỡ rất nhiều người, nhưng sự gặp gỡ với cha là một Hồng Ân lớn với con. Con nguyện sẽ sống ngày thứ tư với những lời huấn đức của cha trong suốt cuộc đời, những lời dạy dỗ rất đơn sơ nên dễ đi thẳng vào trái tim con, như những giọt rượu đỏ thấm từng giọt, từng giọt vào trong máu và chuyên chở nuôi sống một tâm hồn. Kính chúc cha những năm kế tiếp với nhiều niềm vui, xin Chúa luôn nâng đỡ cha, con chân thành ghi nhớ nơi cha những gì con đã được nhận lãnh trong thời gian qua. Và kính chúc cha 50 năm Tân Hiến Đầy Ơn Phước.

Maria Xuân Bích (k28)